

DOCUMENT D'INCIDÈNCIA POLÍTICA ALS PROGRAMES ELECTORALS
- Eleccions al Parlament Europeu 7 de juny de 2009 -
XXXI AGO - Badalona, 28 i 29 de març de 2009

PRESENTACIÓ

El Consell Nacional de la Joventut de Catalunya (CNJC) és la plataforma no governamental que aplega les entitats juvenils d'àmbit nacional i els consells territorials de joventut. Fundat el 1979, el CNJC promou els interessos de la gent jove a la societat i davant els poders públics. Més de 175.000 joves catalans estan associats i participen en les entitats membres del Consell, ja siguin associacions educatives (esplais i agrupaments escoltes), sindicals d'estudiants i treballadors, culturals i d'intercanvis, polítiques, socials especialitzades, prestadores de serveis a la joventut, o consells territorials de joventut. El CNJC té com a objectius el foment de la participació, la coordinació de l'associacionisme juvenil i la interlocució amb les administracions públiques en matèria de joventut. El Consell Nacional de Joventut de Catalunya (CNJC) és membre de ple dret del Fòrum Europeu de la Joventut.

El Fòrum Europeu de la Joventut (European Youth Forum) és una plataforma composta de 99 Consells nacionals de Joventut i organitzacions internacionals no governamentals de Joventut de tot Europa. El YFJ treballa per reforçar el poder d'acció dels i de les joves a partir de la seva participació activament a la construcció d'Europa i de les societats en les quals viuen. El Fòrum Europeu de Joventut promou la millora de les condicions de vida de la gent jove, en tant que ciutadans europeus en el món actual.

ELECCIONS AL PARLAMENT EUROPEU

Les properes eleccions al Parlament Europeu se celebraran a tot el territori de la UE del 4 al 7 de juny de 2009. A l'Estat espanyol tindran lloc el diumenge 7 de juny.

Actualment el Parlament Europeu es compon de 785 diputats escollits als 27 Estats membres de la Unió Europea. Des de 1979 els diputats s'elegeixen per sufragi universal directe per un període de cinc anys.

Enguany es celebra el 30è aniversari de les primeres eleccions directes del Parlament Europeu, que van tenir lloc l'any 1979.

EUROPA DECIDEIX

Al Parlament Europeu es decideixen qüestions de cabdal importància per a la vida quotidiana i pel futur dels ciutadans de la Unió Europea. Es decideixen aspectes relacionats amb la nostra jornada laboral, el menjar que trobem a taula, la qualitat de l'aire que respirem, el futur dels actes de la cultura popular, els serveis dels que disposem, els drets de les persones immigrades, la cooperació internacional, entre molts altres.

Durant la darrera legislatura, a l'Eurocambra s'han pres decisions sobre temes més rutinaris, però no menys importants, i també s'ha tractat grans assumptes d'actualitat i de gran complexitat tècnica. Totes aquestes qüestions estan regulades per directives europees, una directiva és una decisió dels estats membres de la Unió Europea que obliga a tots o a apart d'aquests a complir un objectiu determinat, si bé permet que cada estat esculli la forma i els mitjans per aconseguir aquest objectiu.

Hi ha directives i decisions que es prenen en el marc del Parlament Europeu destinades directament al col·lectiu jove. Un exemple és el Programa Youth in Action aprovat pel període 2007-2013. Aquest és un programa europeu destinat als joves de 15 a 28 anys (en algun cas de 13 a 30 anys) i que pretén desenvolupar el sentit de ciutadania activa, de la solidaritat i de la tolerància entre els joves europeus i a incentivar-los a jugar un rol actiu en la creació del futur de la

Unió. Aquest programa afavoreix la mobilitat i la cooperació transfronterera dins i fora de la Unió Europea, promou l'educació no formal i el diàleg intercultural i promou la inclusió de tots els joves, sense tenir en compte el seu origen educatiu, social i cultural.

TU DECIDEIXES EUROPA

Enguany és el 30è aniversari de les primeres eleccions directes del Parlament Europeu. El Parlament Europeu és la única assemblea, transnacional, multilingüe i escollida per sufragi universal directe que hi ha al món, i la única institució de la UE constituïda directament pels ciutadans.

Les eleccions a l'Eurocambra serveixen per escollir 785 eurodiputats, provinents de 27 Estats membres, que ens representaran a l'hora de prendre decisions que influiran en el futur i en la vida diària de quasi 500 milions de ciutadans europeus. Els eurodiputats escollits amb el vot dels ciutadans europeus desenvoluparan el futur de la UE durant els propers 5 anys.

Per a tots els ciutadans europeus, votar a les eleccions al Parlament europeu és un dret fonamental i actualment és la forma més eficaç d'apropament dels ciutadans a les decisions i funcionament de la Unió Europea. Les decisions que es prenen a la Unió Europea ens afecten a tots, encara que sovint no en som del tot conscients.

L'Eurocambra pren decisions sobre en què gastar els diners dels ciutadans europeus (investigació, infraestructures, educació, cooperació, etc.) i moltes de les legislacions vigents al nostre país són una transposició de les directives europees votades al Parlament Europeu.

Cal que els i les joves prenguem part activa en el procés de construcció del projecte comú europeu. De forma general les decisions que es prenen a nivell de la Unió Europea les percebem com a llunyanes, tanmateix, moltes d'aquestes decisions són cabdals pel nostre futur i la nostra vida diària. L'Europa que avui decidim serà l'Europa de demà, i és per això que els i les joves tenim molt a dir i molt a fer pel present i pel futur d'Europa.

PROPOSTES DEL CNJC

1. POLÍTQUES DE JOVENTUT

1.1. Suport a l'associacionisme i foment de la participació dels i de les joves

Cal que la Unió Europea aposti per un major foment del treball en xarxa de les entitats juvenils, per tal de promoure la participació i l'associacionisme entre la gent jove i la millora de la situació d'aquesta població. Les polítiques europees que afecten el jovent no poden ser dissenyades sense la seva participació. Els i les joves haurien de tenir la possibilitat de participar en la preparació, realització i avaluació de les activitats i dels productes que ofereixen els centres i serveis d'informació orientats als joves, i d'estar representats en els seus òrgans directius. En aquesta línia cal que el Fòrum Europeu de la Joventut (YFJ) participi de forma activa en l'elaboració i desenvolupament de polítiques europees que afecten al col·lectiu jove.

EL YFJ, compost per 99 Consells nacionals de Joventut i organitzacions internacionals no governamentals de Joventut de tot Europa, treballa per reforçar el poder d'acció dels i de les joves a partir de la seva participació a la construcció d'Europa i de les societats en les quals viuen. El YFJ representa els interessos del col·lectiu jove a institucions com el Consell d'Europa o les Nacions Unides. El YFJ és també un espai de debat sobre polítiques i preses de posició inspirades en les experiències i opinions dels i de les joves de tot Europa.

Les potencialitats del treball conjunt entre les institucions europees i la gent jove no han estat del tot explotades. El primer pas per fer-ho és considerar els i les joves com a subjectes de les

polítiques de joventut, com a protagonistes, no només com a receptors d'uns serveis o usuaris d'unes activitats.

1.2. Nou marc de treball sobre polítiques de joventut a la UE

Calen més polítiques europees que transcendeixin els àmbits estatals a l'hora de gestionar les "problemàtiques juvenils". Cal que des de la Unió Europea es prenguin mesures per arrenjar les problemàtiques que afecten de forma concreta a la joventut europea. Cal que s'obrin nous camps d'actuació a la UE en matèria de joventut, tant a nivell competencial com jurídic. Aquestes polítiques han d'intentar donar resposta a les necessitats dels i de les joves d'avui per tal que puguin construir un projecte vital autònom i arribar a participar activament en la seva col·lectivitat.

Aquestes mesures han de facilitar, d'una banda, el procés d'emancipació dels joves respecte al nucli familiar (formació, ocupació, habitatge...) i, de l'altra, les seves condicions de vida quotidianes (oci, lleure, mobilitat, informació, equipaments...). Tanmateix, resulta necessari plantejar aquestes qüestions des d'un punt de vista transversal, a través de mesures que arribin a tots els àmbits de vida dels i de les joves.

2. PARTICIPACIÓ I DEMOCRÀCIA

2.1. A favor d'una democràcia participativa real

És necessària l'exclusivitat del Parlament Europeu en matèria legislativa, doncs és l'únic òrgan directament escollit per sufragi universal dels ciutadans. Cal avançar en el desenvolupament d'una democràcia participativa real, que garanteixi una sobirania popular real. Cal impulsar la transparència en el funcionament de les institucions i garantir els drets socials. Cal restablir el poder constituent de la sobirania popular pel que fa a la decisió sobre tots els temes europeus.

La Comissió Europea ha de respondre davant del Parlament, el qual ha de tenir suficient poder per destituir qualsevol dels comissaris, inclòs el President de la Comissió.

Cal desenvolupar nous mecanismes que facilitin la intervenció dels ciutadans de la UE en els processos de deliberació, decisió i control. Cal promoure el dret al referèndum, així com la iniciativa legislativa popular.

També cal promoure una major participació i control per part dels Parlaments estatals, nacionals i regionals. Cal fer efectiva la participació de les nacions europees a través de les representacions dels estats, per exemple, reforçant el Comitè de les Regions en la línia del principi de subsidiarietat bàsic pel sistema multinivell de la governança europea.

2.2. Reconeixement de les regions, cultures i llengües

Per construir l'Europa dels pobles resulta imprescindible que el Comitè de les Regions, que reuneix les col·lectivitats locals i regionals de la Unió, pugui incrementar la seva participació en les decisions i aplicacions de les polítiques de la UE, sobretot en aquelles polítiques en les quals les regions tenen una part o la totalitat de les competències a nivell estatal. La UE ha de tenir una major sensibilitat per a les realitats no estatals, per les cultures i per les llengües que no estan emparades per la cobertura d'un Estat i s'ha de construir a partir de la diversitat dels pobles i cultures que la formen.

La Unió Europea ha de garantir la igualtat jurídica de totes les llengües europees, al marge de que es fixin algunes llengües franques pel funcionament intern de les seves institucions. En aquest és bàsic el reconeixement oficial del català, així com d'altres llengües europees, a les institucions europees.

3. ESTAT DEL BENESTAR

3.1. Creació d'una directiva marc de serveis públics

Cal que s'elabori una directiva marc sobre serveis públics que protegeixi aquests dels processos liberalitzadors i privatitzadors. Cal apostar fermament per la consolidació de l'Estat del Benestar a nivell de tota la Unió Europea. Cal que es garanteixin uns serveis públics de qualitat i accessibles per a tota la ciutadania, doncs aquests són part essencial per la cohesió social, econòmica i regional d'Europa. La consolidació d'uns serveis públics de qualitat i accessibles és la base per l'eradicació de les desigualtats existents en termes de gènere, classe social, ètnia, o edat. Àmbits fonamentals com l'educació, la salut, els serveis a les persones, el transport, etc., no poden dependre de les lògiques econòmiques del mercat, sense unes mesures que prioritzin la seva qualitat i universalitat.

A la UE, els anomenats serveis d'interès general constitueixen una realitat complexa i en evolució que comprèn, entre d'altres activitats: energia, serveis postals, transport i telecomunicacions, serveis sanitaris, educatius i socials, etc. La Directiva sobre els serveis en el mercat intern, coneguda com la "Directiva Bolkestein", i aprovada el 16 de febrer de 2006 pel Parlament Europeu, va resultar molt polèmica perquè obria la porta a la liberalització dels serveis a la Unió Europea, sense aclarir abans el futur dels serveis públics.

Calen doncs estructures de reglamentació i control dels serveis d'interès general, és per això que resulta imprescindible crear un marc jurídic general a nivell comunitari pels serveis públics. Per així preservar-los de les lleis del lliure mercat i poder garantir els principis d'universalitat, d'igualtat d'accés, de sostenibilitat, de seguretat, de justícia social i de qualitat.

4. COHESIÓ SOCIAL I CIUTADANIA (DRETS HUMANS I IGUALTAT)

4.1. A favor de la retirada de la Directiva de "la vergonya"

Demanem la retirada de la Directiva relativa a *Procediments i normes comuns als estats membres pel retorn de nacionals de tercers països*, aprovada pel Parlament Europeu el 18 de juny de 2008. La directiva europea relativa al retorn de les persones migrades, coneguda com la Directiva de la Vergonya, amenaça d'empitjorar considerablement les condicions de vida de les persones migrades i no afavoreix la seva integració. Aquesta normativa representa una seriosa amenaça pels drets humans.

Aquesta directiva contempla la detenció mitjançant una ordre administrativa, la retenció fins a 18 mesos, la no readmissió durant 5 anys i la detenció de menors no acompanyats.

Aquesta directiva equipara a les persones que s'han vist obligades a emprendre un projecte migratori cap a Europa a individus il·legals de "segona classe". Retalla els drets de les persones migrades considerant-les inferiors respecte als ciutadans europeus. És igualment inacceptable que l'ordre d'expulsió previst a la directiva, impedeixi que un immigrant no pugui retornar a la UE durant els següents cinc anys; període prolongable si la persona està considerada una amenaça seriosa per la seguretat i l'ordre públic.

Cal assenyalar també que molts dels centres de detenció no ofereixen garanties suficients per la protecció dels drets humans fonamentals. D'altra banda, les mesures de la directiva referents als nois i noies immigrants menors de 18 anys es contradiuen amb el principi present a la Convenció internacional dels Drets de l'Infant que promou l'interès superior dels infants.

Aquesta directiva és un gran retrocés per construir una veritable Europa social. Representa un gran pas enrere pel que fa a polítiques d'immigració de l'UE, ja que les mesures, lluny d'adreçar-se a fomentar la integració dels immigrants, s'adrecen als controls fronterers i a la limitació de circulació de les persones. Cal no oblidar que les persones empeses a emprendre un projecte d'emigració cap

a la Unió Europea sovint ho fan sempre a la recerca d'un horitzó de futur millor i, en molts casos, a causa de les desigualtats, violència i pobresa que pateixen en els seus països d'origen. Aquesta directiva empitjora les legislacions de retorn d'alguns estats membres igualant les condicions a la baixa i retallant els drets humans.

4.2. No aplicació de la "Targeta Blava"

Demanem la no aplicació de la Targeta Blava, un instrument que pretén atreure treballadors de fora de la UE altament qualificats. Aquesta és una fórmula discriminatòria vers aquelles persones que tenen menys recursos econòmics i menys nivell formatiu. D'altra banda, afavoreix que tinguin lloc un èxode de persones qualificades dels països emissors d'immigració, països que han invertit en l'educació d'aquestes persones. Quedarien fora d'aquesta mesura els milers de professionals sobrequalificats que treballen amb salaris baixíssims malgrat el seu nivell educatiu.

Els ministres de treball de la UE han acordat la creació de la Targeta Blava, un instrument que pretén atreure treballadors de fora de la UE altament qualificats professionalment. Aquesta targeta donarà moltes facilitats tant per l'entrada, com per la inserció i pel reagrupament familiar a aquells migrants que tinguin suficient qualificació acreditada a partir de diplomes i a partir d'experiència professional. A més a més aquestes persones hauran de ser contractades amb un salari que superi 1,5 vegades el salari mitjà del país receptor. L'alta qualificació professional s'acreditarà amb cinc anys d'experiència professional i l'exigència d'alta educació requerirà una titulació equivalent a almenys tres anys d'estudis posteriors a l'educació secundària. Aquesta targeta permetria treballar durant 18 mesos en un país de la UE. Un cop superat aquest període, es tindria dret a moure's a un altre estat de la UE.

Demanem la no aplicació de la Targeta Blava, entre altres raons perquè suposa una distinció entre unes persones considerades "aptes" per migrar a Europa – persones qualificades i amb experiència laboral- i unes persones considerades "no aptes" per emprendre un projecte migratori. Amb aquesta mesura resulta inevitable que tinguin lloc un èxode de persones qualificades dels països emissors de migració, deixant a aquests països orfes d'aquest perfil tan necessari pel desenvolupament de les seves societats.

4.3. Facilitar la mobilitat de les persones joves

Cal promoure i facilitar la mobilitat de les persones joves a la Unió Europea, sobretot pel que fa a l'àmbit del treball internacional de la joventut, garantint uns procediments més fàcils d'obtenció de visat. La mobilitat és un dret inscrit a la Declaració dels Drets Humans i cal que es prenguin les mesures necessàries per garantir que totes les persones tenen la igualtat d'oportunitats d'ús d'aquest dret. Tanmateix, actualment, per la majoria de la gent jove, aquest és un dret teòric, i no pas real. És imprescindible que s'elaborin mesures polítiques per superar aquestes dificultats.

D'altra banda la UE ha d'estar oberta als i a les joves que venen de països de fora de la UE. Cal evitar els procediments massa burocratitzats i els costos d'obtenció de visats, carnets de residència i altres documents similars, per així no establir diferències a nivell de recursos econòmics, fet que actualment està frenant la mobilitat dels joves amb menys recursos financers, en molts casos residents a països de fora de la Unió.

Esdevé necessari promoure mesures per tal d'abolir les barreres artificials que dificulten la mobilitat de la gent jove a Europa i, en particular, les barreres relatives als visats. Cal promoure una tipologia especial de visat que es pugui tramitar amb facilitat, pensada per aquelles persones implicades en el treball internacional de la joventut. En aquest sentit cal abolir completament els visats turístics pels ciutadans europeus que es desplacen d'un país de la UE a una altre, així com els visats entre els països europeus de fora de la UE, i també els visats pels estudiants europeus de fora de la Unió que volen estudiar a la UE. L'objectiu final és aconseguir una Europa sense barreres artificials.

5. EDUCACIÓ SUPERIOR, RECERCA I DESENVOLUPAMENT

5.1. Garantir una educació superior pública i de qualitat

La UE ha de garantir la igualtat d'oportunitats dels joves que cursen estudis superiors, i aquesta, només es pot assolir amb un sistema educatiu públic, universal i de qualitat. En el marc de la construcció de l'Espai Europeu d'Educació Superior, en el que ha mancat el diàleg i la democràcia amb la comunitat universitària així com també la representativitat d'alguns actors com els estudiants, la transformació estructural de la universitat d'aquests darrers anys ha permès una major ingerència de l'empresa privada en l'espai universitari, agreujada per l'aplicació que n'ha fet el govern espanyol. No tan sols pel que fa als serveis, sinó que els interessos mercantils s'han vist més d'un cop barrejats amb polítiques acadèmiques.

Per tant, estimem que els objectius del procés de convergència europea han d'ésser capgirats i encaminar-se a construir un nou sistema universitari basat en els principis que expressa el paràgraf anterior. El nou model docent ha de garantir uns horaris que permetin compaginar els estudis amb una feina o amb la participació al teixit associatiu. Aquest model no es pot basar, com s'està dient avui dia, en un estudiant dedicat a temps complet als estudis a causa de la precària situació econòmica de molts joves. També cal que la UE aposti fermament pels programes de mobilitat d'estudiants, i per això és del tot necessari un increment molt important de beques de mobilitat tant en nombre com, sobretot, en quantitat.

5.2. Apostar per la consolidació de l'Espai Europeu de Recerca partint per la millora dels estatus dels joves investigadors

La UE ha d'apostar per la consolidació d'un veritable espai europeu de recerca apostant per l'excel·lència científica, la creació de plataformes tecnològiques i millorant les infraestructures de recerca. Tanmateix, perquè tot això es pugui dur a bon terme és imprescindible millorar els estatus dels investigadors, i sobretot cal apostar per la millora de les condicions dels investigadors més joves.

La UE, a través de l'Espai Europeu de Recerca i a partir del 7è programa marc de R+D, ha de vetllar perquè els investigadors gaudeixin de condicions laborals, dignes i justes. Com a treballadors de fet que són cal que tinguin un contracte laboral, amb seguretat social, prestacions per malaltia i paternitat/maternitat, drets de pensió, subsidi d'atur etc.. Aquestes condicions s'han d'aplicar a totes les etapes de la carrera d'un investigador, inclosos els primers anys dedicats a la recerca.

Sovint s'ha usat l'excusa de dir que els investigadors joves s'estaven formant i que per tant no eren treballadors de ple dret, quan qualsevol treballador es va formant al llarg de la seva vida, i el seu treball és productiu des dels inicis. Cal eliminar la figura del becari d'investigació, doncs és la forma més estesa de finançar una mà d'obra jove i barata dels nostres equips d'investigació. La recerca i el desenvolupament són dos dels eixos fonamentals de les societats actuals, és totalment injust que actualment els investigadors joves tinguin un estatus que no els pertoca i que està per sota de les condicions laborals considerades dignes.

6. OCUPACIÓ I CONDICIONS LABORALS

6.1. A favor de la conciliació dels temps de vida i en contra de la Directiva de les 65 hores

La Unió Europea ha de promoure mesures que fomentin l'eradicació de les desigualtats socials i que defensin els drets dels treballadors i treballadores. La UE ha de vetllar per la conciliació dels diferents temps de vida, per la igualtat entre homes i dones i per la salut dels treballadors i treballadores. Cal evitar que el temps màxim de treball setmanal superi les 48 hores, passant, tal i com els ministres de treball de la UE han pretès recentment, a 65 hores setmanals.

Calen mesures que fomentin l'eradicació de les fortes desigualtats socials existents avui en dia i que estiguin encaminades a facilitar l'harmonització del temps de treball, el temps familiar, el temps associatiu i el personal. No té sentit igualar els drets laborals dels ciutadans de la Unió Europea si aquesta igualació té lloc a la baixa. Aquesta mesura era un dels principals elements previstos a la reforma de la directiva europea sobre els temps de treball. Sobrepasar el límit actual de 48 hores de treball a la setmana per arribar a 65 representa un atac directe als drets dels treballadors i treballadores europeus.

Cal una reorganització dels temps a nivell social per tal de facilitar l'harmonització dels diferents temps de vida entre homes i dones. En aquest sentit resulta necessari que hi hagi un repartiment de la càrrega total de treball (treball productiu i treball reproductiu) entre homes i dones. Mesures com la d'allargar la jornada laboral dificulten en gran mesura la igualtat de condicions i la igualtat d'oportunitats en el món laboral entre els dos sexes i, per tant, contribueixen a perpetuar les discriminacions i desigualtats per raó de gènere.

6.2. Lluitar contra l'atur, la precarietat i la temporalitat de la gent jove

Cal que la UE prengui mesures urgents per millorar la realitat laboral actual del col·lectiu jove. Els i les joves es troben en una situació de desavantatge en el mercat de treball; patint els índexs més elevats d'atur, precarietat, temporalitat i sinistralitat. La qüestió de l'atur sobretot és tractada a nivell de polítiques estatals però la UE també hauria d'incrementar el seu paper en aquest àmbit. Cal que la UE financi més programes i mesures, per contribuir a que els i les joves puguin treballar en ocupacions de qualitat, no temporals, amb millors salaris i més segures.

(La política de la UE en matèria d'ocupació juvenil ha de promoure un enfocament integrat i basat en els drets dels treballadors. Cal encaminar les mesures a aconseguir que els joves tinguin un treball decent i exempt de riscos. Cal tenir present que les condicions laborals condicionen l'existència de riscos per la salut, i per tant, influeixen en la possibilitat que un/a treballador/a pateixi un determinat dany derivat de l'activitat laboral realitzada.)

7. COOPERACIÓ I DESENVOLUPAMENT

7.1. Dimensió jove de les polítiques de cooperació al desenvolupament de la UE.

Les polítiques de desenvolupament de la Unió Europea s'han de dotar d'una forta dimensió jove. Cal reforçar les polítiques de cooperació al desenvolupament de la UE i, en aquest sentit esdevé necessari reconèixer el rol important que juguen els col·lectius i organitzacions de joventut a l'hora d'engegar projectes de cooperació al desenvolupament. És important encoratjar la cooperació entre el Fòrum Europeu de Joventut (European Youth Forum YFJ) i la Comissió Europea a l'hora de facilitar a les organitzacions de joventut l'accés a l'Instrument per la Cooperació al Desenvolupament (ICD). La UE i el Consell d'Europa han de treballar juntament amb el YFJ entorn a les qüestions europees de dimensió mundial, i sobretot entorn a les polítiques que influeixen a la vida quotidiana de la joventut. En aquest sentit, esdevé necessari desenvolupar una estructura analítica i estratègica sobre el col·lectiu jove i el desenvolupament.

La UE, ha de col·laborar amb els països en vies de desenvolupament per tal de lluitar contra la pobresa, les desigualtats socials, les injustícies i la degradació del medi ambient. Aquesta cooperació s'ha de fer des d'un partenariat igual, integrant totes les parts. El desenvolupament s'ha de fer des de la pau. No existirà pau fins que la justícia social, la democràcia i la igualtat d'oportunitats no es posin en marxa a tot el món.

L'educació no formal i formal han d'esdevenir una prioritat primera de les polítiques de desenvolupament, si volem eliminar l'esclatxa entre aquells que tenen accés als coneixements i

aquells que no. Per tal que les futures generacions en puguin gaudir, el creixement econòmic no es pot fer en detriment dels recursos del medi ambient i de la natura, ni del desenvolupament i la cohesió social. El desenvolupament sostenible és aquell desenvolupament que satisfà les necessitats del present sense comprometre la capacitat de les generacions futures a satisfer les seves necessitats.

8. MEDI AMBIENT, SOSTENIBILITAT I SEGURETAT ALIMENTÀRIA

8.1. Canvi climàtic i energies renovables

És urgent i necessari canviar les característiques de la producció i del consum per lluitar contra l'escalfament global del planeta. El canvi climàtic representa una amenaça seriosa pel que fa a les futures condicions de vida dels joves d'avui i provoca efectes dramàtics respecte a l'increment de la desigualtat de la distribució mundial dels recursos. La UE ha de prendre un paper més actiu com a principal actor mundial en la lluita contra el canvi climàtic i ha de desenvolupar mesures que potenciïn les energies renovables i que promoguin models alternatius de mobilitat, consum i producció. Cal que la UE penalitzi als Estats membres que no respectin els acords internacionals com el protocol de Kyoto o els reglaments i directives de la UE.

Un dels reptes més grans del desenvolupament sostenible consisteix en aconseguir la solidaritat entre generacions. L'èxit o fracàs en la lluita contra el canvi climàtic i a favor del desenvolupament sostenible té un impacte importantíssim sobre els i les joves ja que són ells i elles els que hauran de gestionar els errors comesos fins avui. Les organitzacions juvenils han de jugar un rol considerable respecte al desenvolupament sostenible tant pel que fa a l'aspecte de sensibilització com pel que fa a exercir pressió a les institucions polítiques.

8.2. Foment de l'agricultura ecològica

Cal frenar el creixement de l'agricultura transgènica a Europa i apostar per l'agricultura ecològica. Cal una moratòria en la comercialització dels productes transgènics i una legislació europea que permeti una clara identificació d'aquells aliments elaborats de forma transgènica. Resulta imprescindible que qualsevol producte que contingui ingredients procedents d'una manipulació genètica ho adverteixi en l'etiquetatge. Encara avui no sabem amb certesa els efectes d'aquestes manipulacions sobre la salut dels individus i dels ecosistemes.

Actualment existeix un debat sobre la viabilitat de la coexistència entre l'agricultura transgènica i la convencional o ecològica. La situació de l'ús de transgènics a Europa és una realitat complexa, doncs mentre que la opinió pública hi està molt en contra, la comunitat científica majoritàriament hi està a favor. La creixent demanda de productes ecològics per part dels consumidors i la popularitat d'aquest tipus d'agricultura ha fet que la normativa oficial europea, els plans i els programes que hi estan relacionats es generalitzin i es sofisticuin.

Conrear productes transgènics implica un canvi radical en la concepció del conreu de la terra. Esdevenen inviables les plantacions petites i calen grans extensions de terreny amb grans plantacions i grans recursos dedicats a un sol producte. El producte transgènic és un nou ésser viu que entrarà en relació amb els éssers vius del seu voltant modificant l'ecosistema.

9. AGRICULTURA, REMADERIA I PESCA

9.1. Joves agricultors i ramaders

Els canvis que es realitzin en el marc de la reforma de la Política Agrària Comuna (PAC) en l'horitzó del 2013 han d'incloure un suport clar a la incorporació i promoció del jovent pagès i ramader professional, i així garantir la seva competitivitat i la modernització i manteniment

de les explotacions agràries. En pocs anys el nombre de pagesos i ramaders professionals es pot reduir dràsticament si no es prenen mesures per protegir aquest col·lectiu, que en últim terme representa el futur del món agrari i podria garantir el relleu generacional al camp. L'increment de costos, el desmesurat preu de la terra i les dificultats que pateix el jovent que opta per incorporar-se al món de la pagesia condiciona les decisions d'abandonar el camp i encaminar-se vers altres professions.

El jovent agricultor i ramader ha de poder participar en la presa de decisions que afecta el seu futur professional i ha de tenir veu en el debat entorn a la funció de l'agricultura a la societat europea. L'agricultura i la ramaderia no poden quedar reduïdes a una simple activitat de producció, perquè de la pagesia i de la ramaderia en depèn, en bona part, la identitat cultural, la qualitat alimentària, la gastronomia i els hàbits de consum de la nostra societat. També calen noves iniciatives que promoguin programes d'intercanvi del jovent pagès per facilitar així l'intercanvi d'experiències i el coneixement de noves realitats.

9.2. Joves treballadors del sector de la pesca

Calen mesures que permetin als i a les joves poder treballar dignament en el sector de la pesca. En primer lloc cal una política de conservació per la gestió racional dels recursos pesquers i les activitats de la flota pesquera, garantint la sostenibilitat i millor conservació dels ecosistemes marins. En segon lloc, és necessària una política de control dirigida a garantir el compliment de les normes. Calen mecanismes de coordinació, control, inspecció i sanció, tant a nivell mediambiental com a nivell de protecció dels treballadors. En tercer lloc, cal una política estructural que ofereixi ajudes financeres provinents del Fons Europeu de la Pesca (FEP) als i a les joves pescadors/es perquè, per exemple, puguin comprar el seu primer buc o puguin realitzar operacions de manteniment. Per últim, són necessàries mesures que garanteixin la participació activa de totes les parts interessades, inclòs el col·lectiu de treballadors joves, en la definició de la Política Pesquera Comuna.

Els mars i oceans ja no compten amb les grans poblacions de peix que albergaven en el passat, una de les principals causes és l'increment de la captures de les flotes pesqueres. Aquesta realitat fa que treballar en el sector de la pesca representi una empresa difícil. La gent jove experimenta moltes dificultats per poder viure dignament de la pesca i sovint desisteix i acaba en altres sectors professionals que no comporten un treball tan dur i incert. La gestió de la pesca necessita una renovació constant per tal de poder-se adaptar al desenvolupament natural dels recursos i impactes humans, garantint així la supervivència dels ecosistemes i la supervivència de l'ofici pesquer.

10. ECONOMIA I TRANSACCIONS FINANCERES

10.1. Mesures estrictes de control dels mercats financers

Per potenciar una economia sostenible i alhora fer front a la crisi econòmica actual, resulta necessari aplicar mesures estrictes de control i sancions dels mercats financers. Actualment estem en un punt d'inflexió evident de la "globalització" econòmica i de la manera com es resolguin els problemes en depèn el futur que afectarà sobretot a les generacions més joves. Cal que a partir de la regulació i la supervisió per part d'organismes competents s'aconsegueixin uns mercats financers transparents i controlats.

Cal que la UE emprengui mesures per a contrarestar les repercussions de la crisi tant a nivell financer com cap al conjunt de la ciutadania. Europa ha de tenir en aquest nou escenari mundial un paper fonamental, sobretot a l'hora d'establir principis comuns per a construir un nou sistema financer internacional, que hauria d'estar dotat d'una legislació universal que supervisi i controli els mercats borsaris internacionals. En aquest sentit, resulta adient l'aplicació d'un impost o taxa sobre els intercanvis de divises que reduiria els moviments financers especulatiu i dificultaria les fugues de capitals.